

רגע לפני החופה

קומדיה קלילה

מחזה מאת: איציק אלוני

©

הדמויות:	
יעלי	כלה
דורון	חתן
דיאנה	חברה
מרטה	אם הכלה. עגלגלה.
שמוליק	אבי הכלה. עגלגל
בוקי	אבי החתן. איש גדול ממדים, איטי, בוק –כשמו כן הוא.
הרב משיח	רב החתונה

תמונה 1

העלילה מתרחשת במסדרון אולם אירועים. דלתות חדרי הלבשה, מספר כיסאות מרופדים, ספה זוגית בצד הבמה, מתקן מים ושולחן עגול בצדה השני של הבמה. בעומק הבמה דלת כניסה לשירותי נשים וגברים. ליד השירותים מראה גדולה. דורון נכנס למסדרון ממהר לשירותים; הכלה יעל ממהרת אחריו, מנסה להדביקו.

יעלי: (לחוצה) לאן אתה בורח?

דורון: הולך להתרווח.

יעלי: תעשה זאת מהר.

דורון: אל תדאגי לא אחר.

יעלי: עוד מעט אנחנו צריכים להיכנס לחופה.

דורון: שיחכו, אני חייב שירותים.

- יעלי: למה אתה נזכר ברגע האחרון?
- דורון: בבקשה תירגעי.
- יעלי: אני רגועה אתה לא!
- דורון: אולי זה בא לי מההתרגשות? ... את מעכבת אותי...
(רץ לשירותים)
- יעלי: אני מחכה לך.
- דורון: (נכנס לשירותים. מציץ ראשו.) לא פה, חכי לפני הכניסה לאולם.
- יעלי: תבוא מהר.
- דורון: לא אחמיץ את החתונה שלנו.
- }בדיוק כשיעלי עומדת לצאת.
נכנסת דיאנה, בחורה צעירה, ובידה שקית ניילון גדולה.**
- דיאנה: מזל טוב.
- יעלי: תודה.
- דיאנה: את יודעת איפה חדר ההלבשה של השושבינות?
- יעלי: כן, תמשיכי ישר, רואה? שם.
- דיאנה: איפה? שם?
- יעלי: זה בקצה המסדרון... אחרי השירותים. לא אלה, ההם שם.
- דיאנה: את מחכה לשירותים האלה?
- יעלי: אני מחכה לבעלי, (כמתנצלת) עוד לא בעלי. אנחנו כניסה לחופה, מרוב התרגשות כל חמש דקות הוא רץ לשירותים.
- דיאנה: את לא מתרגשת?
- יעלי: גם אני.
- דיאנה: אין לך שירותים?

יעלי: (מצחקקת) לא הרבתי בשתייה.

דיאנה: עכשיו עכשיו החופה?

יעלי: לא עכשיו עכשיו, אחרי שייצא מהשירותים.
(בוחנת את דיאנה) את לא גדולה בשביל שושבינה?

דיאנה: אחת השושבינות לא הרגישה טוב, וקפצתי להחליפה בשביל החוויה.

{מתחיל להישמע מארש החתונה של מנדלסון.}

יעלי: איזה טמבל נתן את האות להתחיל בחופה?!
(לעבר דורון) תזדרז משמיעים את הכניסה שלנו. אני הולכת לעצור את המארש הזה, אחכה לך בעמדת הכניסה.

דורון: אוקיי.

יעלי: (לדיאנה) ביי... (יוצאת)

{בו ברגע שיעלי יוצאת, דורון מופיע מחוץ לשירותים, הולך ישר למראה שעל יד השירותים, ורואה את דיאנה דרך המראה.}

דורון: (מסתובב מופתע) דיאנה? מה את עושה כאן?!

דיאנה: באתי לחתונה.

דורון: שלי?!

דיאנה: שלך באולם הגדול?

דורון: הקטן.

דיאנה: חתונה צנועה?

דורון: משפחתית.

דיאנה: אהה.

דורון: אני מקווה שאת מבינה למה לא הזמנתי אותך.

דיאנה: בהחלט, היום אני שושבינה בחתונה.

- דורון: בקרוב אצלך.
 אני מצטער אני צריך ללכת. (מתרחק ממנה)
- דיאנה: רק שהפעם תעמוד מאחורי ההבטחות שלך!
- דורון: למה את מתכוונת?
- דיאנה: כבר שכחת? הבטחתנו שנזדקן יחד עד שנלך שנינו עם הליכונים.
- דורון: די, בחייך, אל תתחילי עם זה עכשיו.
- דיאנה: (בלעג) אף אחד לא רוצה דרמה בחתונה שלו, נכון?
 אתה לא צריך להוכיח לאף אחת שלא עמדת בהתחייבויות נכון?
- דורון: אין לי מה להגיד לך, את צודקת... (עומד ללכת)
- דיאנה: ...בטח שאין לך מה להגיד לי, קיבלת את מה שרצית וברחת!
- דורון: מה קיבלתי?
- דיאנה: את האמון שלי?
- דורון: אני מבקש ממך, לא עכשיו, בהזדמנות אחרת אני מבטיח.
- דיאנה: אפשר נשיקת חתן?
- דורון: השתגעת? בליל החתונה שלי את מבקשת להתנשק?
- דיאנה: רציתי רק נשיקת מזל, אבל אם אתה לא רוצה שיהיה לי מזל, זה משהו אחר.
- דורון: קטנה.
- דיאנה: קטנה על הלחי.
- דורון מסמן לה על הלחי.**
 דיאנה מטעה אותו ומנשקת אותו בכוח בשפתיים.
 דורון מתנגד, ובקושי רב הוא מצליח להיחלץ ממנה.
 פתאום יעלי מציצה ורואה אותם מתנשקים ומסתרת.
- דורון: מה זה היה צריך להיות?
- דיאנה: נשיקת המזל.

דורון: אבל ככה בכוח?! אפילו כשהיינו ביחד הנשיקות לא היו כל כך לוחטות ופרועות.

דיאנה: מתחרט?

דורון: הגזמת.

דיאנה: גם אתה התפרעת.

{יעלי נכנסת.

דיאנה רואה אותה וממהרת לחדר ההלבשה.}

יעלי: מי זאת הייתה?

דורון: שושבינה מוזרה.

יעלי: מה רצתה?

דורון: שאלה איפה חדר...

יעלי: גם אותי היא שאלה והסברתי לה בדיוק. מהי סתומה?

דורון: כנראה לא הבינה, הסברתי בדיוק איפה זה.

יעלי: הסברת טוב? שלא תטעה ותיכנס לחדר של החתנים.

דורון: אני גם חושב שהיא יודעת, אבל סתם שאלה.

יעלי: מה זה היה צריך להיות.

דורון: מה?

יעלי: אתה חושב את כולם למטומטמים?

דורון: לא. למה?

יעלי: מי היא?

דורון: סתם.

יעלי: ומה שראיתי...

- דורון: (קוטע אותה) אני לא יודע מה ראית, אבל זה לא מה שאת חושבת שראית.
- יעלי: אה... סתם ראיתי פאטה מורגנה.
- דורון: היא בסך הכול רצתה חיבוקון מזל מחתן, זה בדיוק כמו לקבל זר של כלה.
- יעלי: חיבוקון? אתה מוקיון!...
ומה עוד עשיתם למזל?
- דורון: כלום.
- יעלי: כלום?
- דורון: כלום.
- יעלי: לא קרה ביניכם דבר שצריך להטריד אותי?!
- דורון: (מצחקק מתוך מבוכה) מה היה צריך לקרות?
- יעלי: אתה בטוח?
- דורון: דיבור קטן.
- יעלי: נשיקה בשפתיים זה דיבור קטן?
- דורון: איזו נשיקה, מה פתאום נשיקה.
- יעלי: אני מחכה בכניסה לחופה, האורחים מחכים, ואתה מוצא זמן להתנשק בשפתיים?
מי זאת הייתה?!

{שתיקה}

- יעלי: תגיד לי את האמת, או שאני עושה לך בושות עכשיו ליד כולם!
- דורון: אוקיי, התנשקתי, אבל לא התנשקתי עם כוונה מינית, רק אפשרתי לה נשיקת חתן למזל על הלחי.

יעלי: נו באמת, תלמד טוב יותר לשקר? ראיתי אותך! ברגע שנכנסתי ראיתי שסיימתם להתחבק ולהתנשק בלהט, ואתה ברוב חוצפה אומר לי; "רק נשיקת חתן למזל על הלחי ולא בכוונה מינית." נשיקה לזהטת זו תשוקה! ואתה משקר! לך תסתכל על עצמך בראי ותראה איך השקר נראה במראה.

דורון: יעלי, על מה את מדברת?

יעלי: (מושכת אותו בכוח למראה) תסתכל! כולך מרוח באודם זול. מה אתה רואה?! עכשיו תגיד לי מי היא בשבילך? את האמת!

דורון: (מביט במראה, ובביטול) אה, על זה את עושה עניין? זה שום דבר רציני. (בינתיים מנקה את האודם)
זה מהשפתיים של אמא שלך.

יעלי: (בציניות) אמא שלי נישקה אותך בשפתיים?

דורון: רצינו לנשק בלחיים והתבלבלנו בכיוונים, ככה לא בכוונה... את מכירה את זה ששניים זזים לאותו מקום ומתבלבלים.

יעלי: אמא שלי מעולם לא מרחה שפתון בצבע כזה. יש לי בשבילך שקר טוב יותר. היית צריך להגיד שזאת הייתה סתם אורחת שהתלהבה ורצתה נשיקת חתן קלה בשפתיים ואיחלת לה שבקרוב אצלה, אז אולי הייתי מאמינה לך.

דורון: זהו, זה בדיוק מה שאמרת! נזכרתי שגם הייתה אורחת!

דיאנה: והערב כל אחת שתירצה נשיקת חתן לזהטת תנשק ככה?!

דורון: רק ברשותך כמובן. בואי לא נעשה מזה סיפור גדול.

יעלי: תקשיב טוב! אתה לא היחיד שמרגיש מוזר ונרגש לפני הכניסה לחופה, החתונה שלנו היא ההתחייבות לעתיד שלנו. זה אומר להשאיר את העבר מאחורך.

דורון: (מרגיע אותה) ברור. אוקיי, בסדר, הבנתי. סליחה...

{יעלי נועצת בו מבט ממושך.}

דורון: מה?

- יעלי: אני רואה שאתה לא מעריך ומכבד אותי מספיק. איך אתה מצפה שאני אעריך ואכבד אותך אם אתה מתנשק עם הלשון?
- דורון: (בתדהמה) את לא נורמלית! מה פתאום עם הלשון!
- יעלי: כל השיניים שלך אדומות. (מפנה אותו למראה) תסתכל. תפתח את הפה ותראה! אם אתה לא יכול לרסן את היצרים שלך, אולי אתה לא מוכן להיות בעל נאמן.
- דורון: היא דחפה לי בכוח את הלשון.
- יעלי: (לועגת) "היא דחפה לי" ... מסכן. מי אמא שלי דחפה לך?
- דורון: (מתבלבל) כן, לא, לא אמא שלך. מה את רוצה שאתן לה ביס בלשון? דחפתי לה את הלשון בחזרה.
- יעלי: אני מבינה, דחיפת לה לשון על לשון!
- דורון: חבל על הזמן, בואי נלך לפני שיתחילו לחשוב שקרה משהו.
- יעלי: בטח שקרה!
- דורון: בואי, נו...! יעלי, לא כדאי להוסיף דיבורים מיותרים ולקלקל את השמחה. נו.
- יעלי: "נו" תגיד למישהי אחרת. אני לא הולכת לשום מקום עד שתסביר מה הקשר שלך איתה.
- דורון: לא היה שום דבר סקסי אמיתי, זה בראש שלך. (מתקרב לגעת בה)
- יעלי: אל תיגע בי!
- דורון: מה קורה לך?!
- יעלי: אני רואה שמעשה אביך לא מדלג עליך.
- דורון: מה את מכניסה את אבי לסיפור.
- יעלי: השמועות אומרות שביליל החתונה אביך בגד.

דורון: (מתפקע מצחוק) אבי?! בחיים לא שמעתי דבר כזה. את יודעת איך הוא נראה? הלוואי שהיה מסוגל לבגוד, מי הייתה רוצה לשכב עם בוק כמוהו?

יעלי: הוא לא תמיד נראה כזה מטומטם. ומי יודע מה מצאו בו.

דורון: מי שהפיץ את השמועה הזאת הוא סתם אידיוט.

יעלי: אני לא נכנסת לאולם עד שתספר לי מי היא בשבילך?

דורון: מאז התחילה בני לבינך מערכת יחסים רצינית, אני איתך חבר נאמן לאורך כל הדרך ואמשיך להיות כזה. את מתנהגת בקיצוניות מוזרה, מה שהיה בעבר מת. לכל אחד יש עבר. ואני רואה שאת עכשיו במצב רוח קרבי, יהיה לנו זמן לדבר בשקט בעתיד.

יעלי: אתה מתמזמז, משקר ומחפש אצלי את השקט!?

דורון: זה כבר יותר מדי, את רוצה להיכנס לחופה?

יעלי: לא לחתן כזה ציפיתי שיהיה לי.

דורון: אם את לא באה, זה אומר ביטול חתונה!

יעלי: (צוחקת) זאת באמת בדיחה טובה, אתה מאיים עלי?! אתה?!
(בכעס) אני זו שמאיימת עליך!

דורון: בכל מקרה, אני אשב בשקט ולא אעשה כלום, אחכה בסבלנות עד שתתפקחי.

יעלי: היית צריך...

{נכנסת דיאנה עם שמלת כלה. עושה עיניים לדורון ומביטה ביעל, בחוצפה}

דיאנה: הפתעה! אני חברתו לשעבר של דורון ואני השושבינה שלכם.

יעלי: (מופתעת. לדורון) עשית ממנה שושבינה שלנו?

דורון: לא אני...

יעלי: אני רואה שהחלטת להוסיף חטא על פשע.

דיאנה: (נהנית) חה חה... תענה לך דורוני.

יעלי: (לדיאנה) את לעולם לא תהיי השושבינה שלי! רצית להתגנב פנימה לבושה כמו שושבינה לחתונה שלי?!

דיאנה: מה את כל כך מתפלאת?

יעלי: אני לא מתרגשת מהאיומים שלך, הגיע הזמן שתעופי מפה!

דיאנה: (קרוב ליעל) מי את שתגידי לי לעוף מפה? את זונה זמנית.

יעלי: אני הזונה?! תסתכלי על עצמך.

{דיאנה מתנפלת על יעלי...}

דורון: (מנסה להפריד בניהן וחוטף מספר חבטות) אי... אני... מספיק דיאנה...

יעלי מספיק, מה קורה לכן?

בחיים לא ראיתי דבר כזה...

(מצליח להפריד בניהן)

(לדיאנה) את ממשיכה בסרט ההזוי שלך?! חבל על המילים שאני

מבזבז עליך! לכי! עופי מפה!

{דורון דוחף את דיאנה בגסות.

דיאנה מתחילה להשתולל ומנסה להכות את דורון.}

דורון: (מתגונן) תירגעי, את מטורפת!

די, נהיית פסיכית לגמרי!

דיאנה: אני אהרוס לך את החיים כמו שהרסת לי! אני אשחק לכם בתוך החיים

עד שתצטערו שהתחתנתם. אני אפורר אתכם לחול כמו שהמים

מפוררים את האבנים בנהר.

יעלי: הלוואי שהנהר יסחף אותך למערבולת!

(לדורון, באיום) למה לא סיפרת לי על הזונה שלך?

{דיאנה נהנית שהם מטיחים האשמות אחת בשני.}

דורון: השראתי את הסיפור הזה מאחורי. את לא תופסת שהיא הגיעה לפה

בכוונה כדי לחבל בחתונה שלנו.

יעלי: אני לא מאמינה שלא ידעת.

דורון: לא ידעתי!

- יעלי: עשית בכוונה.
- דיאנה: הוא כן ידע!
- דורון: (לדיאנה) די! בלי שקרים! את סתם סכסכנית זולה.
- יעלי: אתה יודע מה? אני מאמינה לה שידעת.
- דורון: (מגחך) עכשיו שתיכן נגדי? יופי, קל להאמין לשקרים מהסוג הזה.
- דיאנה: (מתחנפת לדורון) דורוני, אל תהיה כזה רע, איפה האושר שהבטחת לי, ימים ולילות דיברנו על האושר הזה. תראה, אני מוכנה לחתונה...
- יעלי: לכי להתחתן עם השטן...
- {יעלי לא מתאפקת ושועטת על דיאנה. הפעם ההאבקות קשה יותר. דורון לא מנסה להפריד בניהן הפעם.
מרטה אימא של יעלי נכנסת ומנסה להפריד, נהדפת ונופלת על הספה בצורה מגוחכת עם הרגליים מפוסקות למעלה.
 לבסוף דורון מפריד ביניהן ומושך את דיאנה בכוח חוצה. ושניהם יוצאים דרך האולם.}
- מרטה: מה זה היה צריך להיות?!
- יעלי: כמה אדם יכול להיות שפל ולהשפיל אותי ככה. אני רוצה שהאדמה תבלע אותי...
 אני מבטלת את החתונה... מ-ב-ט-ל-ת.
- מרטה: אוי אלוהים. (מתעלפת)
- יעלי: אימא... (רצה אליה. קוראת בקול)
- {מבחוץ שומעים ניפוץ צלחות, כוסות ושולחנות.
שמוליק בעלה של מרטה (נמוך ועגלגל) מגיע בריצה, נכנס כמי שמתגלגל פנימה.}
- שמוליק: (מספר בהתלהבות של ילד) כלה אחת הופיעה, תפסה שיגעון, נכנסה לאולם האירועים הלא נכון והתחילה לנפץ צלחות ולזרוק את הפרחים. **דורון** שלנו, בא לגרור אותה החוצה בכוח, ואז אחותו של דורון זאת השמנה, התיישבה עלי.
- מרטה: (מתקשה לדבר, כמו מתון עילפון) למה התיישבת על אחותו של דורון?
- שמוליק: היא ישבה, לא אני.

- מרטה: היא עליך?!
- שמוליק: לא אני, היא על הכלה המבולבלת.
- מרטה: השקטה הזאת התיישבה על הכלה?
- שמוליק: כנראה שתתה יותר מדי... (מדגים) ישבה עליה והתחילה להמשיך לשתות ולרוקן לגרון שלה בירה, והתחילה לדהור עליך כמו על סוס ולצהול... איי... אהה... איי...
(רק עכשיו הוא שם לב לאשתו) מרטה אישתי, מה קרה לך?
- מרטה: אני מעולפת בקושי מדברת ואתה לא שם לב אלי? תקרא מהר למשיח.
- שמוליק: המשיח כבר פה? איפה הוא?
- מרטה: באולם.
- שמוליק: יקרה שלי, למה משיח? מרטה שלי, אהבה החיים שלי, מוקדם למשיח, את לא הולכת למות.
- מרטה: לך תביא את המשיח, משיח!
- שמוליק: מאיפה אביא לך משיח? אני לא אלוהים ואני לא מכיר אותו!
- מרטה: (מסמנת לכיוון האולם) אמרתי לך להביא משם-משם.
- שמוליק: אהובה שלי אני לא יודע איך להביא משיח.
- מרטה: למו-שיע!
- שמוליק: איזה מושיע.
- מרטה: למושיע זה שמשגיח.
- שמוליק: את צריכה רופא!
- מרטה: לרב, לרב משיח.
- שמוליק: שיביא את המשיח?!
- יעלי: אבא, מה לא ברור? לרב קוראים משיח! משיח הרב!

- מרטה: (לבת) תראי עם איזה טמבל התחתנתי! אני מקווה שהחתן שלך מוצלח.
- {שמוליק עדיין עומד עם לשון שמשתרבת לו החוצה}
- מרטה: תכניס את הלשון ולך תדבר עם הרב המחתן, תגיד לו שיבוא מהר, ואל תעמוד ככה כמו טמבל!
- שמוליק: (משנן לעצמו) "לרבי משיח מושיע..."
(למרטה נזכר) אה הבנתי, למה את לא אומרת ישר? (יוצא)
- מרטה: (מגזימה בסבלה) מה קרה לכם פתאום? לא הפסקתם לדבר על היום הזה, ופתאום להעלים את הכול?
- יעלי: אימא, זה דורון. הוא הרס את החתונה. הוא ניסה להסתיר ולשקר. אהובתו לשעבר הופיעה ככה פתאום...
אני החלטתי, אין חתונה!
אני לא אתן למנוולת הזאת להמשיך להתעלק על הצוואר שלי, היא תצוץ לנו כל החיים, והוא יבגוד בי, אני ראיתי את זה בעיניים. עדיף לסיים את זה כאן ועכשיו לפני שזה מתחיל.
- מרטה: כך את נותנת לה במתנה בדיוק מה שהיא רצתה. היא זאת שיוצאת מנצחת, בדיוק כמו שתכננה.
- יעלי: עכשיו אני יודעת עם מי אני לא מתחתנת.
- מרטה: את מקשיבה לשטויות שאת מדברת? מה הם כבר עשו?
יעלי: התנשקו.
- מרטה: התנשקו?! זה הכול? אז התנשקו! בשביל זה צריך לבטל חתונה?!
יעלי: זאת לא הייתה סתם נשיקה, הם בלעו זה לזו את הלשונות!
- מרטה: בלעו? יבולע להם. את מפחדת מנשיקה? אנחנו יודעות שבשנים האחרונות היו לו כמה חברות, מחזרות מוזרות... בין כך ובין כך את לא היית איתו ביחד... הוא חזר אליך גבר עם ניסיון, וזה טוב לאישה, לא כמו אבא שלך שאני הייתי צריכה ללמד אותו כמו מדריכת טיולים, תשכב ככה ותעשה... תיגע פה, תיגע שם...
- יעלי: אימא די את לא צריכה לפרט מה עשית. לי אין בעיות עם זה.

מרטה: (בתמיהה) יש לך ניסיון?!

יעלי: אימא, די!.. אני אולי נאיבית... וגם... לא בתולה...

מרטה: זה יותר גרוע מנשיקה.

יעלי: כל התקופה בה היינו חברים, המשפט שרץ לי בראש היה: "אני מקווה שיהיו לנו חיים מאושרים, ואם לא, מקסימום מתגרשים". אני לא מעוניינת לענווד את טבעת נישואים על האצבע הלא נכונה, זה אומר שבמקום שייולדו לנו ילדים, ייולד צער שיהיה לכל החיים.

מרטה: הנה הרב משיח בא, אולי הוא יציע פתרון. לרבנים האלה יש תשובות לכול השאלות.

{הרב משיח נכנס במהירות, ואחריו מדדה שמוליק אבי הכלה, מנסה להדביקו. אחרי שמוליק נכנס בוקי אביו של דורון בצעדים איטיים וגדולים. הרב משיח ממחר ישר לשירותים; שמוליק צמוד לו. הרב נעצר ליד דלת כניסה לשירותים, ומסמן לכולם להתרחק מהשירותים. כולם מפנים את ראשם ואחר כך הם עומדים דרוכים מסתכלים על דלת השירותים.}

מרטה: (לבוקי) איפה הבן שלך?

בוקי: מרחיק את דיאנה מהמקום.

יעלי: הלך להמשיך לגשש.

מרטה: ולמשש?

שמוליק: לממש.

{מרטה מסמנת/מצווה לשמוליק לבוא לידה. הרב יוצא מנגב את ידיו וממלמל ברכה.}

כולם: אמן!

{השלושה, בוקי מרטה ושמוליק לוקחים את הרב הצדה ומספרים לו בפנטומימה מה קרה. נשמעות התגובות של הרב.}

ר' משיח: אוי ווי...

ר' משיח: איי, איי, ייה...

ר' משיח: ירחם השם...

ר' משיח: שוד ושבר...

ר' משיח: צרה גדולה על בית ישראל...

שאלה, מישהו מוכן להשגיח שלא יכנסו לפה?

מרטה: (לשמוליק) לך סובבת את השלט ל"נא לא להפריע"?

שמוליק: (מגרד בראשו) לא אמרת לי.

{שמוליק רץ לסובב את השלט לכיוון הקהל.}

ר' משיח: יהי רצון מלפניך תקדשנו ותשפיע על הזוג הצעיר הזה ותיתן את ברכותיך מן השמים ותשכין שלום ביניהם.

{שמוליק חוזר מהר ומסמן למרטה שעשה זאת.}

מרטה: מחוץ לדלת.

{שמוליק רץ לעשות וחוזר.}

מרטה: (לרב) תגיד לה לחזור בה מביטול החתונה.

שמוליק: (לוחש למרטה) העברתי את השלט לצד....

מרטה: יופי, מגיע לך אות העוז והגבורה והניצחון.

ר' משיח: (מצביע לשמים) הכול משמים... אלוקים הגדול הגיבור והרחום, אתה בראת את השמים ואת הארץ, אתה הוא יוצר האדם ובראת איש ואשה, עשה עמנו חסד והחזר עטרה ליושנה, תן לזוג הצעיר והתמים הזה את האור לחיים משותפים.

מרטה: (מתפעלת ובקול בכיני) דברי חוכמה...

ר' משיח: הכול כתוב גברת מרטה.

שמוליק: (מצביע למעלה לברטה) הוא, שומע?

מרטה: (לשמוליק) בשביל מה המשיח פה?

שמוליק: זה טוב שיש קשרים למעלה.

ר' משיח: אתם שלושתכם תעמדו בצד...
(פאזזה)

מה אתם עומדים?...

תלכו-תלכו, לא לשמה... (מראה לכיוון אחר) שמה, שמה...

בוקי: אנחנו ההורים...

ר' משיח: אז אתם משוחררים.

{לא מבינים אותו, מסתכלים אחד על השני.}

ר' משיח: (מסביר) אתם לא בורים ועמי ארצות...

תעמדו שמה בשקט, בנחת - כמו משלחת.

{זזים בהיסוס כגוש אחד הצידה לאן שהרב מסמן, ומנסים להקשיב למה שנאמר.

ר' משיח מסמן ליעלי לגשת איתו הצדה.}

ר' משיח: (ליעלי) בואי איתי אל תתביישי.

(בצד) את יודעת, הפרת הבטחת נישואים כמוה כהפרת חוזה, והפרת

חוזה כרוכה בהוצאות.

יעלי: עד עכשיו ידעתי שאני מתחתנת עם האיש הנכון, עכשיו גיליתי שאני

מתחתנת עם האיש השקרן!

ר' משיח: כמעט לכל המחותנים יש ספק. את רוצה ירח דבש שיהיה כולו רק

שלכם. ירח דבש מהו? ... זה חֶשֶׁק, נְשֶׁק... פֶּסֶק... זה דבר טוב... רטוב

ומתוק כמו דבש!

יעלי: לא חשק, לא נשק... ולא פסק... הכול רסק!

אני לא פוחדת, בסופו של דבר, למרות המחיר שאני עשויה לשלם,

החלטתי להתגבר על הפחד, לא אתן לפחד לשתק אותי. באותה דרך

היו צריכים לנהוג הוריי ולתמוך בי, הם היו צריכים לקום מיד ולהגיד

"הוא לא ראוי" וכולנו היינו צריכים לעזוב מיד את המקום.

מהצד.

בוקי: הרב עושה עבודה רצינית ומנסה להושיע.

שמוליק: העיקר שיודיע.

מהצד השני.

ר' משיח: נגמר?!..

נו, באמת...

את יודעת שאחרי מריבה תמיד יש פיוס, חשוב ללמוד להתפייס בחיים... בלי פיוס, אין תקווה, ובלי תקווה, אין שלום. את יודעת, מה אמרה לי פעם אשתי? "הייתי טיפשה כשהתחתנתי איתך". מה את חושבת שעניתי לה? "כן, יקירתי, הייתי מאוהב בך עד עמקי נשמתי ולא שמתי לב".

את מסוגלת לפנות למוזמנים ולבשר להם שלא תהיה חתונה!?

יעלי: אני לא מוכנה לחיות בשקר! אני עוד צעירה!

מהצד.

בוקי: היא מתרגזת... ששש...

מהצד השני.

ר' משיח: את בחורה אינטליגנטית...

נישואים זה יישום חלום עוד מילדות.

{ההורים מתקרבים קצת, הרב רואה אותם ומסמן להם להתרחק.}
{הדיאלוג משתלב בין שתי הקבוצות סימולטני.}

מרטה: בוקי, מה הוא אומר?

בוקי: (מנסה לקלוט) לא שומע, הם מדברים בלי פאזזה.

מרטה: אתה גבוה כמו אנטנה איך אתה לא קולט?

בוקי: אין לי פה קליטה טובה.

שמוליק: אני אומר לכם שכל הסיפור קורה מהתרגשות.

בוקי: מה קורה מהתרגשות?

מרטה: (לבוקי) איך השידור עכשיו? מה אומרים?

ר' משיח: (ליעלי בצד) אני לא חושב שהבנת את הכוונה, את נמצאת במצב התרגשותי וזה טבעי, אבל מניסיוני אני אומר לך, כמעט כל הכלות מוצאות את עצמן מתמודדות עם השינוי של הרגע האחרון ומתגברות! כמעט בכל חתונה לפחות אחד מבני הזוג מהסס או חושב להתחרט. האם החתונות מתבטלות? לא! הם מתגברים!

היה לי מקרה לפני שנתיים של חתן שביטל את החתונה ברגע האחרון, בלי שום סיבה טהורה ואמיתית. פתאום הוא קיבל פיק ברכיים. שניהם עד היום עובדים בכל מיני עבודות בניסיון להחזיר את חובות החתונה שבוטלה. ומה בסוף?
נכון... הם התחתנו... תתחילו שניכם ליהנות ממנעמי החיים.

בוקי: משיח מדבר הרבה.

יעלי: אני לא מתחתנת, נקודה.

מרטה: (לבוקי) מה משדרים?

בוקי: שמעתי "מנעמי החיים..."

{מרטה ושמוליק מצמידים את אוזניהם לגופו של לבוקי במטרה לקלוט דרכו}

בוקי: עכשיו שקט, אין קליטה.

מרטה: שפר עמדה.

{מרטה מזיזה את בוקי כמו שמכוונים אנטנה כדי לשפר קליטה.}

ר' משיח: תתחילי ליהנות ממה שהבורא העניק לך כאישה...

שמוליק: אני אומר שכשאישה גונבת את הגבר שלך, אין נקמה טובה יותר מלתת לה לקחת ולהשאיר אותו אצלה.

מרטה: אתה מדבר שטויות!

שמוליק: טוב יותר להשאיר את הדרעק אצל האחרת, לא?

מרטה: לא! ששש... תן לבוקי לקלוט.

בוקי: אתה רומז ככה על הבן שלי?!

מרטה: איפה הוא הבן היקר שלך?!

שמוליק: ברח?

ר' משיח: שקט שם!

{שמוליק מתחיל לעשות נשימות עמוקות כדי לא להתעצבן ולהירגע.}

בוקי: (לשמוליק) אתה חייב לעשות דיאטה. אתה כמו גלגל מתגלגל.

מרטה: תתבייש לך, איך אתה מעז להעליב את בעלי?!?

שמוליק: כמה נמוך אתה יכול לרדת?

בוקי: אתה נמוך, אני גבוה, אתה בכיין, אני צחקן... עכשיו אני אגלה לך סוד, אני לא עושה ספורט ואני... (מפגין את שריריו) אתה רואה?

שמוליק: (לבוקי בלחש) אתה תתאפס על עצמך.

מרטה: (לבעלה על בוקי) תמיד אמרתי שהתפוח נופל קרוב לעץ.

שמוליק: משפחה של תפוחים רקובים.

בוקי: (בגרגורים וחרחורים מוזרים מאיים עליהם) אתם לא שווים...

ר' משיח: (משתיק אותם) שקט שם!

{נכנס דורון.}

ר' משיח: או, הנה ליצן.

{מרטה, שמוליק ובוקי מתחילים להתקרב אליהם. הרבי מסמן להם לא. חוזרים למקומם.}

ר' משיח: (לשלושה) אתם רוצים שתהיה היום חתונה, כן או לא!?

השלושה: רוצים.

{הרב מסמן להם להיות בשקט.}

מרטה: מעכשיו יהיה פה שקט. דורון הגיע.

דורון: אני מקבל את ההחלטה. מסכים להתגרש, כלומר לא להתחתן!

ר' משיח: (מנסה להפחיד את הזוג) אם שניכם מוותרים על הטבעת הראשונה בחייכם, יהיו הרבה בזבזים...

בוקי: הוא אומר מזמזמים...

מרטה ושמוליק: מה?! איזה משיח זה?!

ר' משיח: (לזוג) זאת כבר לא תהיה אותה טבעת על אותה האצבע.
טבעת אחרת לא תהיה כמו הטבעת הראשונה. אין כמו הראשונה.

דורון: יש חיים גם אחרי הביטול.

יעלי: (לדורון) נראה שאתה נהנה מכל המצב. אתה סתם שחצן, היום אני מבינה עד כמה בחורים מהסוג שלך מנסים לשרת רק את האינטרסים של עצמם.

מרטה: (צועקת ממקומה לדורון) איך תחייה עם הבגידה שלך?!

ר' משיח: (גוער בהם) קצת דרך ארץ! זהו עד כאן תחכו בחדר הסמוך!
או שתלכו למזנון!

{שתיקה קלה.}

בוקי: (לוחש למרטה) את מדביקה את כל הבעיות רק על הבן שלי?

שמוליק: (לוחש) בשביל לטפל במשוגע, אתה לא חייב להיות משוגע כמוהו.

ר' משיח: (לדורון) הבטחת טבעת? אתה נמצא עם הנפש התאומה שלך והעיקר לא להתיישב על בוך טובעני.

{בוקי מקבל מרפק ממרטה שידווח.}

בוקי: הוא עם הנפש התאומה שלו וסופו של הדבר זה להתחתן ולהתיישב בקיבוץ טובעני...

מרטה ושמוליק: (בקול) קיבוץ?!

בוקי: אולי זה בוך בטבע.

{הרב מסמן לבוקי להתקרב אליו.}

מרטה: למה הוא קורא רק לזו?

ר' משיח: בוקי, אתה תהיה אחראי שם על השקט.

- בוקי: בסדר...
 (חוזר למרטה ושמוליק ומסמן להם להיות בשקט)
 עכשיו אני אחראי לשקט.
- מרטה: (בשקט) אם יש צדק במעשים של דורון, אנחנו צריכים לדעת!
 ר' משיח: (פונה ליעלי) ההבטחה שלך צריכה להפוך לסמל של אהבה.
 את מכירה אותו זמן רב, ויש להניח שהלחץ פשוט עובד עליו והוציא
 אותו מהאיפוס, זה מקרה ידוע ומוכר. בכל מקרה, אני מציע שתנהלו
 שיחה רצינית, את תאמרי לו שאת מבינה את הלחץ ואת ההתרגשות,
 והוא יאמר לך שהוא מתנצל ויבטיח לך נאמנות...
- דורון: אני בכלל לא אשם, היא זו שצריכה לשאת את חובות החתונה שהיא
 בורחת ממנה... ובכל זאת, אני מוכן לבא לקראתה ולשלם חצי.
- יעלי: (כועסת) פרוטה לא משלמת לבוגד.
- דורון: (כועס) אי אפשר לחזות את המהלכים...
- בוקי: יש שם ויכוח רציני.
- ר' משיח: אולי הוא התרגש יותר ממה שהוא חשב, ונתן נשיקה.
 יעלי: הביטול הוא סופי, עם הבחור הזה אני לא רוצה לחיות!
- {יעלי משליכה את זר הפרחים על דורון.
 מהאולם מתחילים להישמע קולות של מהומה.
 בוקי רץ ראשון לראות מה קורה.}
- בוקי: (מפתח הכניסה) דיאנה חזרה!
 דורון: אני ארחיק את הכלבה הזאת!
 כולם רצים לראות מה קורה שם. יוצאים.
 אור יורד

תמונה 2

- המקום:** חוץ. דורון אווז בידה של דיאנה וגורר אותה בגסות אחריו, אחר כך הוא הודף אותה ממנו ומרחיקה.
- דורון:** עכשיו הסתלקי מכאן! גרמת מספיק נזק.
- דיאנה:** עכשיו אתה משחק אותה גבר! אתה תשלם ביוקר!
- דורון:** קדימה הסתלקי!
- דיאנה:** מה תעשה לי?
- דורון:** אני לא מבין מה יוצא לך מכל זה?
- דיאנה:** להרוס למנוול!
- דורון:** את לגמרי מנותקת מהמציאות.
- דיאנה:** המציאות שלך תהפוך לסיוט.
- דורון:** ברגע שהתחלת לשלוח לעצמך זרי פרחים לעבודה וכרטיסי ברכה חתומים בשמי, זה הדליק אצלי נורה אדומה שמשהו אצלך משובש!
- דיאנה:** לא רציתי שחבריי לעבודה יידעו שנפרדנו. בכל פעם שנפרדנו, תמיד זחלת אלי בחזרה; 'עשיתי טעות תסלחי לי. אני בודד וקר לי'... התנהגת בדיוק כמו גבר שמכה את אשתו ואחר כך הוא מתחנף אליה.
- דורון:** מסכים איתך שאני לא טוב ואני חרא, עזבי.
- דיאנה:** זאת הנקמה המתוקה שלי. אני רוצה לעזוב אבל לא יכולה לעזוב, אף על פי שספגתי ממך עלבונות. העקשנות שלך לשחק אותה טמבל ולהסתכל לכיוון ההפוך כשאתה חוצה כביש.
- דורון:** די דיאנה, שמעתי מספיק להיום, אני חייב לחזור לאולם לבדוק לאן נושבת הרוח. אז בואי נסיים כאן...
- דיאנה:** ...יש דברים שאסור לקבל אותם ואסור לשתוק עליהם.
- דורון:** (חסר סבלנות) די - די...

דיאנה: זבל.

דורון: אם אני זבל, למה את ממשיכה?!

דיאנה: באתי לשרוף את זבל שלא יסריח יותר!

דורון: טוב, שרפת, גמרנו.

דיאנה: אימא שלך הייתה מתביישת בך!

נפרדים, כשדורון פוסל אותה בתנועת יד, וכל אחד הולך לכיוון אחר.
אור יורד.

תמונה 3

מסדרון אולם האירועים.

בוקי: (מציץ במסדרון) בואו, השטח פנוי. אני מדבר ראשון?

{נכנסים בוקי, שמוליק, מרטה והרב.}

ר' משיח: תנו לו שידבר.

בוקי: אני לא אשם שהבן שלי לא מתחתן, הוא רוצה, יעלי לא רוצה.
מה עושים?

ר' משיח: חתונה לא מבטלים בגלל אחת שהייתה פעם חברה. יש מתח, לחץ
נפשי, קצת עצבנות.

בוקי: הרבה עצבנות!

ר' משיח: קצת הרבה.

מרטה: אבל יעלי שלנו לא רוצה להתחתן.

שמוליק: היא לא רוצה להתחתן.

מרטה: מה עושים במקרה כזה.

שמוליק: מה עושים במקרה כזה...

מרטה: אנחנו שילמנו את חלקינו במזומן.

שמוליק: היינו הראשונים ששילמו את חלקינו במזומן.

מרטה: מה אתם אומרים?

שמוליק: מה אתם...

מרטה: (לבעלה) אני לא צריכה הד שחזור על כל מה שאני אומרת!

שמוליק: (מקפל את גופו כנכנע) סליחה.

מרטה: מישהו חייב לשלם את המחיר.

בוקי: אני אשלם.

שמוליק: בוקי, אתה איש נחמד, אתה לא צריך לשלם. דורון ישלם.

בוקי: דורון לא ישלם, הוא לא ביטל. אני אבא, אני משלם!

מרטה: דורון צריך לשלם.

ר' משיח: רגע, רגע, עוד מוקדם לדבר על ביטול, אסור לדבר...

בוקי: יעלי כמו בת שלי, באה, מבקרת, שואלת מה נשמע...

אני משלם הכול.

{מרטה מכניסה מרפק לשמוליק ומסמנת לו ללכת.

שמוליק מסמן שהוא לא הבין.}

מרטה: (בפרצוף זועם מסננת בין שיניה) לך כבר!

שמוליק: (לוחש בכעס) לאן? המשיח כבר פה!

מרטה: (מניעה את שפתיה בעצבנות) תקרא לה.

שמוליק: אה, ליעלי... (רץ לכיוון היציאה)

ר' משיח: (בקול) רגע! לאן אתה בורח?

שמוליק: (נבהל ומרים ידיים) זה לא אני!.. היא אמרה לקרוא ליעלי...

ר' משיח: (בקול) לא צריך למהר! בוא-בוא...

מרטה: למה אתה צועק עליו?!

ר' משיח: לא התכוונתי לצעוק.

מרטה: נכון שהוא בחור זהב בלי אגו ולפעמים צריך להוריד אותו קצת לרצפה לאיזון. אבל לא צריך לצעוק עליו.

ר' משיח: הצעקה נפלטה, לא כדי לצעוק עליו, אלה כדי לעצור אותו. אני מציע לתת ליעלי לנוח בחדר שלה, לחשוב, להתייטר, להתלבט, להתבודד. אלה דברים חשובים וטובים לגוף ולנפש.

מרטה: הכול רפש.

בוקי: אולי נספר לאורחים באולם...

מרטה: (נגשת לבוקי) אל תִּלְחָץ. (טופחת על כתפו) יהיה בסדר.

ר' משיח: כשיש ספק, אין סיפוק!
(לשמוליק) עכשיו אתה יכול לקרוא לכלה.

שמוליק: (מסתכל על מרטה לקבל אישור. בלחש) ללכת?

מרטה: לך, ותגיד לה לבוא עם מצב רוח טוב.

{שמוליק יוצא לכיוון המלתחה.}

בוקי: (פתאום זורק משפט לאוויר שאף אחד לא מתייחס אליו) אם יעלי לא מתחתנת, היא תהיה עוף מוזר. מי יודע, אולי בסוף גם ככה הייתה מתגרשת ממנו.

{מרטה טופחת לו על הגב. כמנחמת שאומרת: "יהיה בסדר".
נכנסת יעלי ואחריה משתרך אביה.}

שמוליק: (בגאווה) הבאתי אותה.

מרטה: (בציניות) כל הכבוד שמואל, תקבל את צל"ש העוז.

ר' משיח: בואי כלה, ברוכה תהיי. אני רוצה לעשות ניסיון אחרון, איפה החתן?

בוקי: אני צלצלתי אליו והוא אמר שהוא בא.

ר' משיח: (ליעלי) אף על פי שאנחנו בני האדם, עם כל חסרונותינו, אנחנו יודעים להתגבר על הרע ולהפוך אותו לטוב. הנישואים הם לא פתרון לבעיות אישיות... לא תמיד יהיו מתחרים על הלב שלך.

שמוליק: נכון.

- מרטה: דברי חוכמה.
- בוקי: (ממשיך ליעלי) האם את יכולה להגיד, מה היית עושה אם היית בנעליו של דורון?
- יעלי: נעליים עם מידה גדולה של סירחון שיוצא מהן, הייתי שורפת אותן.
- ר' משיח: את המידות האמתיות של האדם, מודדים בזמנים של מצוקה, בזמן צרה, כעס... ולא בזמנים של נוחות.
- בוקי: (מתפרץ כמפגין ידע) ... "בכיסו, בכוסו ובכעסו"...
- ר' משיח: (נועץ מבט ממושך בבוקי ובהבנה) יופי בוקי. אין דבר, מזל שזה לא כואב.
- שמוליק: דברי חוכמה.
- יעלי: (מתחילה ללכת מהם) לא רוצה לשמוע יותר.
- בוקי: היא לא רוצה, לא צריך, למה בכוח!?
- מרטה: (דורכת לבוקי על הרגל) שקט!
(ליעלי) בואי חזרה.
- {עם השמע קולו של דורון ברמקול, יעלי עוצרת. כולם מקשיבים.}
- רמקול – (דורון) אני מבקש את תשומת ליבכם בבקשה...
עקב תקלה קלה...
- יעלי: (מגיבה בגיחוך) תקלה קלה...
- רמקול – (דורון) אתם מתבקשים להמשיך לשמוח, לאכול ולרקוד, ובעוד מספר דקות נתחיל בטקס. תודה.
- בוקי: טוב שלדורון היה שכל להודיע.
- מרטה: זה בדיוק מה שרציתי להגיד.
- ר' משיח: (ליעלי) את יכולה לשמוע שהוא לא מוותר.
- יעלי: נישואים צריכים להיות ברכה ולא קללה!
- ר' משיח: אלה דברים של צדיקה.

{נכנס דורון.}

- בוקי: טוב עשית שהודעת.
- דורון: בינתיים חשבתי על תנאי הפרידה ואני מציע שבשלב הראשון נסכים על תנאי אחד עקרוני.
- מרטה: והוא?
- שמוליק: והוא?
- דורון: אף על פי שלא אני ביטלתי את החתונה, אני מסכים לשאת בכול הוצאות החתונה.
- יעלי: אולי אתה רוצה לקרוא לחברה שלך שתודיע באולם שהחתונה בוטלה.
- בוקי: לא צריך, אני אעשה את זה. לא יהיה קל לבטל את הכול. מעכשיו אפשר להתחיל לשנוא.
- מרטה: (מרגישה שהיא צריכה להגיד משהו. מסבירה לבעלה) לא משנה כמה מתכננים בקפידה את יום החתונה, אם מתחילות תקלות שהן לא בשליטתך, אתה יכול לספוג הפסדים כספיים.
- שמוליק: כל מה שתגידי - את תמיד צודקת.
- מרטה: לא הפנמת בכלל את מה שאמרתי.
- שמוליק: (מרוב לחץ והתרגשות הוא מכניס ידיו לכיסיו ומוציא אותן מהר כמה פעמים) הפנמתי, הפנמתי, נפלט לי...
- בוקי: אני רק רוצה להגיד כמה דברים על הביטול... אני צוחק על עצמי שאני לא יודע לעשות את החשבון. ואני חוזר, מחלק ומכפיל, סופר שלא אטעה באפס אחד. ואז נופל לי האסימון שזה תפקידו של העורך דין. ואז אני מרגיש מבולבל, בדיוק כמו שקורה לך כשאתה נמצא באזור שאתה גר בו ומכיר מצוין את הרחובות, ופתאום מישהו שואל אותך על רחוב באזור המגורים שלך, ופתאום אתה מקבל בלקאאוט, מתבלבל ולא יודע איפה הרחוב.
- {נכנסת דיאנה, מחופשת למישהי אחרת. מיד מזהים אותה.}

דורון: (מניד ראש כלא מאמין) אין לך תקנה? פתטית! איפה הבושה.

דיאנה: אין לי בושה לחשוף שקרן!

יעלי: מה עכשיו?

שמוליק: גרמת מספיק נזק.

{מרטה נועצת מבט בשמוליק. הוא נסוג לאחור.}

דיאנה: רבי, איך כתוב בתורה? "הקם להורגך השכם להורגו".
(מצביעה על דורון ויעלי) היום שני אלה קמו להרוג אותי.

ר' משיח: אני רואה שאת מעוניינת למצוא את עצמך בתחתית הבאר ויסקלו אותך
באבנים.

{דיאנה מוציאה אקדח ומאיימת}

בוקי: (לא נראה מפוחד כלל) שלושה דברים בטוחים בחיים: מוות, מיסים
וחשבונות. (צוחק) אני נזכר שאימא שלי, שכבר לא בחיים. היא מתה -
מתה! את יודעת מה זה מתה?! אבל אימא שלי ממשיכה לקבל את
חשבונות הטלפון והחשמל, ומאיימים עליה שאם היא לא תשלם ינתקו
אותה מהטלפון והחשמל ויעמידו אותה לדין. נראה לך שזה הגיוני שיש
לה חוב שהגיע עד לעולם הבא? (כמדבר בטלפון) "הלו? אני כבר לא
כאן..."

דיאנה: (בקול) די! כולם ידיים למעלה!

{שמוליק מנתר מפחד. כולם מרימים ידיים חוץ ממרטה.}

דיאנה: גם את... ידיים למעלה... (בקול) על הראש!

{כולם עם ידיים על הראש חוץ ממרטה.}

מרטה: גם אני?

בוקי: (למרטה) את רוצה שהיא תהרוג אותנו?

דיאנה: שקט! אל תנסו לבלבל אותי.

בוקי: דיאנה, אני רוצה שתחשבי טוב לפני שיהיה מאוחר.

דיאנה: מספיק עם השטויות! (מכוונת את האקדח לעבר שמוליק)

{כולם נרתעים לאחור. שמוליק מזדרז להסתתר מאחורי מרטה אשתו.
הרב מתחיל להתפלל.}

דיאנה: (מכוונת את האקדח לרב) תפסיק להתפלל ולזמזם!

ר' משיח: (מפוחד) בטח, בטח... (אבל ממשיך להתנועע כבתפילה)

דיאנה: (לרב בכעס רב) תפסיק להתנדנד!

ר' משיח: זאת תנועות מולדות.

{רב משיח מפסיק להתנועע קדימה ואחורה ומתחיל לנתר ניתורים קלים מאוד על קצות
אצבעות רגליו.

דיאנה מפנה את האקדח לעבר יעלי.}

דיאנה: (ליעלי) ליל החתונה שלך יהיה ליל הדמים.

{יעלי עומדת משותקת מפחד. לאחר כמה שניות, ובאופן מפתיע, דורון מזנק ועומד לפני
יעלי ומגן עליה.}

דורון: את צריכה לירות בי קודם, היא לא אשמה...

דיאנה: אל תשחק עכשיו את רומיאו, כי אני לא אהסס להשחיל את שניכם
בכדור אחד! ולא אכפת לי להרוג פה את כולכם!

מרטה: את יכולה לסגת עוד לא מאוחר.

שמוליק: (מציץ מאחורי גבה של מרטה) תצילי את עצמך מהכלא.
(ומיד מסתתר מאחורי ברטה)

{בוקי קופץ ונעמד לפני דורון ויעלי, ומכסה אותם בגופו.}

בוקי: את מכירה אותי שנים, הכדור קודם צריך לעבור אותי!

דיאנה: בוקי, זוז הצידה, אני לא רוצה לפגוע בך.

שמוליק: (מציץ ומתחבא שוב) את כבר פגעת.

דיאנה: בוקי, אתה לא עשית לי כלום, זוז הצידה... פעם אחרונה.

בוקי: סבא שלי אמר: "זה הבית שלי ואני משלם את החשבונות".

מרטה: (מפוחדת) ואני יכולה להוציא מטפחת לנגב את הזיעה?

(מרטה שואלת בניד ראש אם זה בסדר. מוציאה לאט את המטפחת מהתיק, מנגבת ומקנחת את האף.
שמוליק לוקח ממנה את המטפחת והוא מנגב את הזיעה)

דורון: (יוצא מאחורי גבו של אביו) תפסיקי להיות כל כך דרמטית ותירגעי!

{בוקי דוחף את דורון חזרה אל מאחורי גבו.}

דיאנה: (בידיים רועדות) בוקי זוז לפני שאני הורגת אותך.

בוקי: את כבר הרגת אותי... (מסמן על ליבו) הקליע כבר פה בפנים.

{דורון קופץ שוב לפני בוקי, בוקי דוחף אותו.
קצב הרעידות של דיאנה הולך וגובר, היא מתעלפת ושנייה לפני שנופלת נפלט כדור...
כולם קופאים ועצורים נשימתם, אחר כך בודקים את גופם}

בוקי: (מרגיע) שום אסון לא קרה, הכדור נורה למעלה. צריך לטפל בדיאנה מהר! יעלי תביאי מים!

{יעלי רצה להביא מים. בוקי נושא את דיאנה ומניח אותה על הספה.
דורון לוקח את האקדח בזהירות כדי לא לטשטש את תביעות האצבעות.
יעלי חוזרת ומרטיבה את פניה של דיאנה.
דיאנה מתעוררת מעלפונה ורואה את יעלי מחייכת אליה.}

דיאנה: סליחה.

{יעלי נגשת לדורון כולם מביטים בהם בדאגה.}

יעלי: הגנת עלי בגופך. (מתנפלת על דורון בנשיקה לזהטת)
מה נעשה עם האקדח?

דורון: נמסור אותו ואת דיאנה למאבטח בכניסה, ונספר הכול.

{בוקי אוחז בזרועה של דיאנה. דורון תוחב את האקדח לכיסו של בוקי.}

ר' משיח: ויברך אותנו אלוקים היום, ויצילנו ממוות בטוח וייתן רוח חיים ושמחה וקידושים...

בוקי: קדימה לחתונה... (לדיאנה) ואת למשטרה!

עם יציאתם מהבמה, נשמעים קולות של שמחה מאולם האירועים.
סוף